

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 924/2009

(2009. gada 16. septembris)

par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Iekšējā tirgus pareizai darbībai un lai atvieglotu pārrobežu tirdzniecību Kopienā, ir svarīgi, lai maksa par pārrobežu maksājumiem euro būtu tāda pati kā par atbilstošiem maksājumiem dalībvalsts iekšienē. Šis vienādas maksas princips ir noteikts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (2001. gada 19. decembris) par pārrobežu maksājumiem euro ⁽⁴⁾, kura attiecas uz pārrobežu maksājumiem euro un Zviedrijas kronās līdz EUR 50 000 vai līdzvērtīgai summai.

(2) Komisijas 2008. gada 11. februāra ziņojumā par to, kā tiek piemērota Regula (EK) Nr. 2560/2001 par pārrobežu maksājumiem euro, tika apstiprināts, ka minētās regulas piemērošana ir faktiski samazinājusi maksu par pārrobežu maksājumu darījumiem euro līdz iekšzemes maksājumu līmenim un ka regula ir mudinājusi Eiropas maksājumu nozari īstenot centienus, lai izveidotu visas Kopienas mēroga maksājumu infrastruktūru.

(3) Komisijas ziņojumā tika aplūkotas praktiskās problēmas saistībā ar Regulas (EK) Nr. 2560/2001 īstenošanu. Noslēgumā tika ierosināti vairāki grozījumi minētajā regulā, lai risinātu problēmas, kas tika konstatētas pārskatīšanas procesā. Šīs problēmas attiecas uz iekšējā maksājumu tirgus traucējumiem, ko rada atšķirīgi statistikas ziņošanas pienākumi, Regulas (EK) Nr. 2560/2001 piemērošana, ko rada konkrētu valsts kompetento iestāžu trūkums, ārpustiesas pārsūdzības struktūru trūkums, lai risinātu ar regulu saistītus strīdus, un tas, ka regula neattiecas uz tiešo debetu.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽⁵⁾ paredz mūsdienīgu juridisko pamatu Kopienas mēroga iekšējā tirgus izveidei maksājumiem. Lai starp abiem tiesību aktiem nodrošinātu juridisko konsekveci, ir ieteicams grozīt Regulas (EK) Nr. 2560/2001 attiecīgos noteikumus, jo īpaši definīcijas.

(5) Regula (EK) Nr. 2560/2001 aptver pārrobežu pārskaitījumus un pārrobežu elektronisko maksājumu darījumus. Saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK mērķi padarīt iespējamu pārrobežu tiešo debetu ir ieteicams paplašināt Regulas (EK) Nr. 2560/2001 darbības jomu. Joprojām nav ieteicams piemērot vienādas maksas principu attiecībā uz tādiem maksājumu instrumentiem, kuriem galvenokārt vai tikai izmanto papīru, piemēram, čekiem, jo to būtības dēļ tos nav iespējams apstrādāt tikpat efektīvi kā elektroniskos maksājumus.

(6) Vienādas maksas princips būtu jāpiemēro maksājumiem, kuri uzsākti vai pabeigti papīra dokumenta formā vai skaidrā naudā, kurus elektroniski apstrādā maksājumu izpildes ķēdes garumā, izņemot čekus, kā arī visu veidu maksām, kas ir tieši vai netieši saistītas ar maksājumu darījumu, tostarp maksām, kas saistītas ar nolīgumu, taču izņemot maksas par valūtas konvertēšanu. Netiešas maksas ir maksas par pastāvīga maksājuma uzdevuma sagatavošanu vai nodevas par maksājuma kartes, debetkartes vai kredītkartes izmantošanu, kurām vajadzētu būt vienādām gan iekšzemes, gan pārrobežu maksājumu darījumiem Kopienas teritorijā.

⁽¹⁾ 2009. gada 24. marta Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 21, 28.1.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 27. jūlija Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 344, 28.12.2001., 13. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

- (7) Lai nepieļautu maksājumu tirgu sadrumstalotību, ir lietderīgi piemērot vienādas maksas principu. Šim nolūkam katrai pārrobežu maksājumu darījumu kategorijai būtu jānosaka atbilstošs iekšzemes maksājums ar tādām pašām vai ļoti līdzīgām iezīmēm kā attiecīgajam pārrobežu maksājumam. Tostarp vajadzētu būt iespējai izmantot šādus kritērijus, lai noteiktu iekšzemes maksājumu, kas atbilst pārrobežu maksājumam: maksājuma ierosināšanai, izpildei un pabeigšanai izmantotais veids, automatizācijas pakāpe, jebkāda maksājuma garantija, klienta statuss un saikne ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai izmantotais maksājuma instruments, kā noteikts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 23. punktā. Šo kritēriju kopumu nevajadzētu uzskatīt par izsmēlošu.
- (8) Ja kompetentās iestādes uzskata par nepieciešamu, tām vajadzētu izdot vadlīnijas, lai noteiktu atbilstošos maksājumus. Komisijai, kurai nepieciešamības gadījumā palīdz Maksājumu komiteja, vajadzētu sniegt piemērotus norādījumus un palīdzēt kompetentajām iestādēm.
- (9) Ir svarīgi atvieglot pārrobežu maksājumu veikšanu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Šajā sakarā būtu jāveicina standartizācija, jo īpaši starptautiskā bankas konta numura (*IBAN*) un bankas identifikācijas koda (*BIC*) izmantošana. Tādēļ ir lietderīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošinātu maksājumu pakalpojumu lietotājus ar attiecīgā konta *IBAN* numuru un *BIC* kodu.
- (10) Atšķirīgi maksājumu bilances statistikas ziņošanas pienākumi, kuri attiecas tikai un vienīgi uz pārrobežu maksājumu darījumiem, kavē integrēta maksājumu tirgus attīstību, jo īpaši saistībā ar vienoto euro maksājumu telpu (*SEPA*). *SEPA* sakarā ir ieteicams līdz 2011. gada 31. oktobrim atkārtoti izvērtēt to, cik atbilstīgi ir atcelt šo prasību par informācijas sniegšanu saistībā ar banku veiktajiem maksājumiem. Lai nodrošinātu pastāvīgu, savlaicīgu un efektīvu maksājumu bilances statistikas sniegšanu, ir vēlams arī nodrošināt iespēju apkopot par maksājumiem jau pieejamu informāciju, piemēram, *IBAN* numuru, *BIC* kodu un darījumu apjomu, vai apkopotus pamatdatus par dažādiem maksājumu instrumentiem, ja datu vākšanas process netraucē automatizēto maksājumu apstrādi un to var pilnībā automatizēt. Šī regula neietekmē ziņošanas pienākumus citu politikas mērķu īstenošanai, piemēram, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanai vai fiskāliem nolūkiem.
- (11) Pašlaik valstu tiesā debeta sistēmās izmanto dažādus darījumu veikšanas modeļus. Lai sekmētu *SEPA* tiesā debeta shēmas ieviešanu, nepieciešams ieviest vienotu darījumu veikšanas modeli un radīt lielāku juridisku skaidrību par daudzpusējām savstarpējās apmaiņas maksām. Attiecībā uz pārrobežu tiešo debetu, izņēmuma kārtā to varētu izdarīt, pārejas posmā nosakot daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksas maksimālo apjomu vienam darījumam. Tomēr daudzpusējā nolīguma pusēm vajadzētu būt iespējai brīvi vienoties arī par zemāku maksu vai vispār atteikties no daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksas. Attiecībā uz *SEPA* tiešo debetu valsts robežās starp maksājuma saņēmēja un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem var izmantot tādas pašas iekšzemes savstarpējās apmaiņas maksas vai citu saskaņotu starpbanku atlīdzību, kura attiecīgajā valstī bija spēkā pirms šīs regulas piemērošanas dienas. Ja pārejas posmā šāda valstu daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksa vai cita starpbanku saskaņota atlīdzība tiek samazināta vai atcelta, piemēram, konkurences tiesību piemērošanas rezultātā, tad pārejas posmā attiecībā uz *SEPA* tiešo debetu valsts robežās vajadzētu piemērot pārskatītos noteikumus. Tomēr, ja tiesā debeta darījumi notiek saskaņā ar divpusēju nolīgumu, šī divpusējā nolīguma noteikumi būtu pārāki par jebkādu daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu vai citu starpbanku saskaņotu atlīdzību. Nozare var izmantot pārejas posmā sniegtās juridiskās noteiktības iespējas, lai izstrādātu vienotu ilgtermiņa *SEPA* tiesā debeta darbības modeli un vienotos par to. Pārejas posma beigās vajadzētu būt ieviestam tādām ilgtermiņa risinājumiem attiecībā uz *SEPA* tiesā debeta darbības modeli, kurš atbilst EK konkurences tiesībām un Kopienas reglamentējošiem noteikumiem. Atbilstoši iesāktajam dialogam ar banku nozari un pamatojoties uz attiecīgo tirgus dalībnieku ierosinājumiem, Komisija paredzējusi steidzami sagatavot vadlīnijas par objektīviem un izmērāmiem kritērijiem, ar kuriem nodrošināt šādu daudzpusēju starpbanku atlīdzību, kas varētu ietvert daudzpusējo savstarpējās apmaiņas maksu, atbilstību EK konkurences tiesībām un Kopienas reglamentējošiem noteikumiem.
- (12) Lai tiesā debeta darījums varētu notikt, maksātāja kontam jābūt pieejamam. Tādēļ veiksmīgai *SEPA* tiesā debeta ieviešanai ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai visi maksātāja konti būtu pieejami tāpat, kā tas pašlaik ir valstu tiesā debeta gadījumā, kas denominēti euro, citādi ne maksātājs, ne maksājuma saņēmējs nevarēs gūt labumu no tiesā debeta pārrobežu darījumiem. Ja maksātāja konts *SEPA* tiesā debeta sistēmā nebūs pieejams, tad maksātājs (debitors) un maksājuma saņēmējs (kreditors) nevarēs gūt labumu no jaunajām tiesā debeta maksājumu iespējām. Tas ir īpaši svarīgi gadījumos, kad maksājuma saņēmējs ierosina tiesā debeta maksājumus sērijveida pārskaitījuma veidā (piemēram, ik mēnesi vai ceturksni par

- elektroenerģijas vai citiem komunālajiem maksājumiem), nevis atsevišķu maksājumu katram klientam. Ja kreditori nevarēs ar vienu darījumu nodrošināt visu debitoru sasniedzamību, būs nepieciešamas manuālas papildu darbības, un tas var palielināt izmaksas. Tādēļ gadījumā, ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam netiks noteikta obligāta prasība būt sasniedzamiem, tiešā debeta maksājumu iekasēšanas efektivitāti pilnībā nodrošināt nevarēs un Eiropas mēroga konkurence arī turpmāk būs ierobežota. Tomēr, ņemot vērā uzņēmumu savstarpējā tiešā debeta īpašās pazīmes, šo noteikumu vajadzētu attiecināt tikai uz *SEPA* tiešā debeta pamatsistēmu un neattiecināt to uz *SEPA* tiešā debeta sistēmu norēķiniem starp uzņēmumiem. Sasniedzamības prasība paredz arī maksājumu pakalpojumu sniedzēja bankas tiesības neveikt tiešā debeta darījumu saskaņā ar tiešā debeta shēmas noteikumiem attiecībā uz, piemēram, darījumu noraidīšanu, atteikšanu vai nosūtīšanu atpakaļ. Turklāt sasniedzamības prasībai nevajadzētu attiekties uz tiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir pilnvaroti nodrošināt un veikt tiešā debeta darījumus, taču nav iesaistījušies šādu darbību komerciālā veikšanā.
- (13) Tā kā sasniedzamības nodrošināšanai jāizpilda noteiktas tehniskas prasības, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu svarīgi dot pietiekamu laiku, lai tas varētu sagatavoties sasniedzamības prasības izpildei. Tādēļ maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu dot pārejas periodu, kas nepārsniedz vienu gadu ilgu no šīs regulas piemērošanas dienas, lai tie varētu sagatavoties šīs prasības izpildei. Tā kā lielāks sagatavošanās darbs būs vajadzīgs maksājumu pakalpojumu sniedzējiem no tām dalībvalstīm, kas nav euro zonas dalībnieces, viņiem vajadzētu ļaut atlikt sasniedzamības prasības izpildi, taču ne ilgāk kā uz pieciem gadiem pēc šīs regulas piemērošanas dienas. Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas dalībvalstī, kas ieviesusi euro kā savu valūtu četru gadu laikā pēc šīs regulas piemērošanas dienas, vajadzētu prasīt sākt piemērot sasniedzamības prasību un viena gada laikā no dienas, kad attiecīgā dalībvalsts pievienojusies euro zonai.
- (14) Kompetentajām iestādēm vajadzētu nodrošināt pilnvaras, lai tās varētu efektīvi veikt uzraudzības pienākumus un īstenot visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievēro šo regulu.
- (15) Lai nodrošinātu, ka šīs regulas nepareizas piemērošanas gadījumos ir pieejamas pārsūdzības iespējas, dalībvalstīm būtu jāizveido atbilstošas un efektīvas procedūras sūdzību vai pārsūdzību pieņemšanai un jebkādu strīdu atrisināšanai starp maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju. Ir arī svarīgi, lai tiktu noteiktas kompetentās iestādes un ārpustiesas pārsūdzības struktūras, attiecīgā gadījumā izraugoties jau esošas struktūras vai izveidojot jaunas struktūras.
- (16) Ir svarīgi nodrošināt, lai kompetentās iestādes un ārpustiesas pārsūdzības struktūras Kopienā aktīvi sadarbotos, nodrošinot saistībā ar šo regulu radušos pārrobežu strīdu raitu un savlaicīgu atrisināšanu. Vajadzētu nodrošināt, lai šādu darbību varētu īstenot, veicot apmaiņu ar informāciju par tiesību aktiem vai juridisko praksi to jurisdikcijā, vai, attiecīgā gadījumā, nododot otrai pusei sūdzību un pārsūdzību procedūras vai arī pārņemot tās no otras puses.
- (17) Ir svarīgi, lai dalībvalstis savos tiesību aktos paredzētu iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas par šīs regulas neievērošanu.
- (18) Šīs regulas piemērošanai arī uz citām valūtām, kas nav euro, būtu nepārprotamas priekšrocības, jo īpaši aptverto maksājumu skaita ziņā. Tādēļ, lai atļautu dalībvalstīm, kurās neizmanto euro kā valūtu, šīs regulas piemērošanu attiecināt uz pārrobežu maksājumiem, kas denominēti to valsts valūtā, būtu jāizstrādā paziņošanas procedūra. Tomēr būtu jānodrošina, lai dalībvalstīm, kas jau ir nodrošinājušas atbilstību šai paziņošanas procedūrai, nebūtu jāsniedz jauns paziņojums.
- (19) Ir vēlams, ka Komisija sniedz ziņojumu par to, cik piemēroti būtu atcelt valstīm noteiktos ziņošanas pienākumus, kuru pamatā ir norēķini. Komisijai arī jāsniedz ziņojums par šīs regulas piemērošanu, jo īpaši izvērtējot *IBAN* numura un *BIC* koda izmantošanu maksājumu atvieglošanai Kopienā, kā arī tirgus attīstību saistībā ar tiešā debeta darījumu noteikumu piemērošanu. *SEPA* attīstības sakarā ir arī vēlams, ka šādā ziņojumā tiktu novērtēts, cik piemērota ir maksimālā robeža EUR 50 000 apmērā, kura pašreiz attiecas uz vienādas maksas principu.
- (20) Juridiskās noteiktības un skaidrības labad Regula (EK) Nr. 2560/2001 būtu jāatceļ.

- (21) Lai nodrošinātu juridisko konsekvenci starp šo regulu un Direktīvu 2007/64/EK, jo īpaši attiecībā uz maksājumu pakalpojumu nosacījumu un informēšanas prasību pārredzamību un attiecībā uz tiesībām un pienākumiem saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu un izmantošanu, ir atbilstīgi šo regulu piemērot no 2009. gada 1. novembra. Ir atbilstīgi atļaut dalībvalstīm pieņemt pasākumus, ar kuriem tiek ieviestas sankcijas par šīs regulas noteikumu neievērošanu, līdz 2010. gada 1. jūnijam.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji atrodas dažādās dalībvalstīs;

- 2) "iekšzemes maksājums" ir elektroniski apstrādāts maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī;
- 3) "maksātājs" ir tāda fiziska vai juridiska persona, kura ir maksājumu konta turētājs un kura atļauj veikt maksājuma uzdevumu no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksājumu konta, tad fiziska vai juridiska persona, kas dod maksājuma uzdevumu;
- 4) "maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir pārskaitāmo naudas līdzekļu iecerētais saņēmējs;
- 5) "maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura juridisku personu kategorija, kas minēta Direktīvas 2007/64/EK 1. panta 1. punktā, un fiziskas vai juridiskas personas, kas minētas šīs direktīvas 26. pantā, taču ne tās iestādes, kuras uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu⁽¹⁾ 2. pantā, un kuras gūst labumu no dalībvalstu atbrīvojuma, ko piešķir saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 2. panta 3. punktu;
- 6) "maksājumu pakalpojumu lietotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājuma pakalpojumu kā maksātājs vai maksājuma saņēmējs, vai gan kā maksātājs, gan kā maksājuma saņēmējs;
- 7) "maksājuma darījums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību uzsākta darbība, nododot, pārvedot vai izņemot naudas līdzekļus, neatkarīgi no maksātāja vai maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;
- 8) "maksājuma uzdevums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ar ko pieprasa izpildīt maksājuma darījumu;
- 9) "maksa" ir jebkāda maksa, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs iekasē no maksājumu pakalpojumu lietotāja un kas ir tieši vai netieši saistīta ar maksājuma darījumu;
- 10) "līdzekļi" ir banknotes un monētas, virtuāla nauda un elektroniskā nauda, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/46/EK (2000. gada 18. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un uzraudzību⁽²⁾ 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā;

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula paredz noteikumus attiecībā uz pārrobežu maksājumiem Kopienā, lai nodrošinātu to, ka maksa par pārrobežu maksājumiem Kopienā būtu tāda pati kā maksa par maksājumiem tajā pašā valūtā, ko veic dalībvalsts teritorijā.
2. Šo regulu piemēro pārrobežu maksājumiem, kuri atbilst Direktīvas 2007/64/EK noteikumiem un kuri denominēti euro vai to dalībvalstu valūtās, kuras paziņojušas par lēmumu paplašināt regulas piemērošanu attiecībā uz savas valsts valūtu saskaņā ar 14. pantu.
3. Šī regula neattiecas uz maksājumiem, ko maksājumu pakalpojumu sniedzēji veikuši savā vai citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju vārdā.
4. Regulas 6., 7. un 8. pantā ir paredzēti noteikumi attiecībā uz tiem tiešā debeta darījumiem, kuri starp maksājuma saņēmēja un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem denominēti euro.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "pārrobežu maksājums" ir elektroniski apstrādāts maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja maksātāja

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 275, 27.10.2000., 39. lpp.

- 11) "patērētājs" ir fiziska persona, kas darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar šīs personas veiktu tirdzniecību, uzņēmējdarbību vai profesiju;
- 12) "mikrouzņēmums" ir uzņēmums, kurš maksājumu pakalpojumu nolīguma noslēgšanas brīdī atbilst Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju⁽¹⁾ pielikuma 1. pantā un 2. panta 1. un 3. punktā noteiktajām prasībām;
- 13) "savstarpējās apmaiņas maksa" ir maksa, ko maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji viens otram maksā par katru tiešā debeta darījumu;
- 14) "tiešā debeta maksājums" ir maksājuma pakalpojums no maksātāja maksājumu konta, ja maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja piekrišanu maksājuma saņēmējam vai arī maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam;
- 15) "tiešā debeta shēma" ir tiešā debeta darījumu veikšanas noteikumu, praktisko darbību un standartu kopums, par kuru vienojušies maksājumu pakalpojumu sniedzēji.

3. pants

Maksa par pārrobežu maksājumiem un atbilstošiem iekšzemes maksājumiem

1. Maksa, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs iekasē no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem līdz EUR 50 000, ir tāda pati kā maksa, ko tas pats pakalpojumu sniedzējs iekasē no maksājumu pakalpojumu lietotājiem par tāda paša apjoma atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tajā pašā valūtā.
2. Novērtējot pārrobežu maksājumam piemērojamo maksu, lai nodrošinātu 1. punkta ievērošanu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosaka atbilstošo iekšzemes maksājumu.

Ja kompetentās iestādes uzskata par nepieciešamu, tās izdod vadlīnijas, lai noteiktu atbilstošos iekšzemes maksājumus. Kompetentās iestādes aktīvi sadarbojas saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 85. panta 1. punktu izveidotajā Maksājumu komitejā, lai nodrošinātu atbilstīgu iekšzemes maksājumu noteikšanas vadlīniju saskaņotību.

3. Ja dalībvalsts ir paziņojusi par savu lēmumu paplašināt šīs regulas piemērošanu attiecībā uz attiecīgās dalībvalsts valsts

valūtu saskaņā ar 14. pantu, iekšzemes maksājumu, kas denominēts šīs dalībvalsts valūtā, var uzskatīt par atbilstošu pārrobežu maksājumam, kas denominēts euro.

4. Šo regulu nepiemēro maksai par valūtas konvertēšanu.

4. pants

Pasākumi maksājumu automatizācijas atvieglošanai

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecīgā gadījumā paziņo maksājumu pakalpojumu lietotājam maksājumu pakalpojumu lietotāja IBAN numuru un maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC kodu.

Turklāt attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs konta izrakstos vai to pielikumā norāda maksājumu pakalpojumu lietotāja IBAN numuru un maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC kodu.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājumu pakalpojumu lietotājam šajā punktā prasīto informāciju sniedz bez maksas.

2. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā attiecīgā maksājuma darījuma veidu:

- a) attiecībā uz maksātāja ierosinātiem darījumiem maksātājs pēc pieprasījuma maksājumu pakalpojumu sniedzējam paziņo maksājuma saņēmēja IBAN numuru un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC kodu;
- b) attiecībā uz maksājuma saņēmēja ierosinātiem darījumiem maksājuma saņēmējs pēc pieprasījuma maksājumu pakalpojumu sniedzējam paziņo maksātāja IBAN numuru un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC kodu.

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt no maksājumu pakalpojumu lietotāja papildmaksu tai maksai, ko iekasē saskaņā ar 3. panta 1. punktu, ja šis lietotājs uzdod maksājumu pakalpojumu sniedzējam veikt maksājuma darījumu un nepaziņo tam IBAN numuru un BIC kodu saskaņā ar šā panta 2. punktu. Šī maksa ir atbilstīga un samērīga ar izmaksām. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs par šo maksu vienojas. Pirms maksājumu pakalpojumu lietotājs ir saistīts ar šādu vienošanos, maksājumu pakalpojumu sniedzējs laicīgi informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par papildmaksas lielumu.

⁽¹⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

4. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā attiecīgā maksājuma darījuma veidu, attiecībā uz visiem rēķiniem par precēm un pakalpojumiem Kopienā preču un pakalpojumu piegādātājs, kas pieņem maksājumus, uz kuriem attiecas šī regula, saviem klientiem paziņo savu IBAN numuru un sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC kodu.

5. pants

Ziņošanas pienākumi maksājumu bilances jomā

1. No 2010. gada 1. janvāra dalībvalstis atceļ prasību, ka maksājumu bilances statistikas sagatavošanas vajadzībām maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir jāsniedz informācija par to klientu maksājumu darījumiem līdz EUR 50 000 apmērā.

2. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis var turpināt vākt apkopotus datus vai citu attiecīgu viegli pieejamu informāciju, ja šāda vākšana neietekmē maksājumu tūlītēju apstrādi un maksājumu pakalpojumu sniedzēji to var pilnībā automatizēt.

6. pants

Savstarpējās apmaiņas maksa par tiešā debeta pārrobežu darījumiem

Ja starp maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nav spēkā nekādi divpusēji nolīgumi, tad par katru tiešā debeta pārrobežu darījumu, kas veikts pirms 2012. gada 1. novembra, piemēro daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu EUR 0,088 apmērā, kuru maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksā maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam, izņemot gadījumus, kad attiecīgie maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir vienojušies par zemāku daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu.

7. pants

Savstarpējās apmaiņas maksa par tiešā debeta iekšzemes darījumiem

1. Neskarot 2. un 3. punktu, gadījumā, ja maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu vai kādu citu saskaņotu atlīdzību par tiešā debeta iekšzemes darījumiem, kas veikti pirms 2009. gada 1. novembra, šādu daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu vai citu saskaņoto atlīdzību piemēro katram tiešā debeta iekšzemes darījumam, ko veic līdz 2012. gada 1. novembrim.

2. Ja šādu daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu vai citu saskaņoto atlīdzību līdz 2012. gada 1. novembrim atceļ vai samazina tās apjomu, šādu samazināšanu vai atcelšanu piemēro visiem tiešā debeta iekšzemes darījumiem, ko veic līdz minētajam datumam.

3. Ja starp maksājuma saņēmēja un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem noslēgts divpusējs nolīgums par tiešā debeta iekšzemes darījumiem, 1. un 2. punktu nepiemēro gadījumiem, kad tiešā debeta iekšzemes darījumi tika veikti pirms 2012. gada 1. novembra.

8. pants

Sasniedzamība tiešā debeta darījumiem

1. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas ir sasniedzams tiešā debeta iekšzemes darījumiem, kuri denominēti euro, attiecīgā maksātāja maksājumu kontā, atbilstoši tiešā debeta shēmai ir sasniedzams arī tiešā debeta darījumiem, kuri denominēti euro un kurus ierosina maksājuma saņēmējs, izmantojot maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas atrodas jebkurā dalībvalstī.

2. Šā panta 1. punktu attiecina tikai uz tiem tiešā debeta darījumiem, kuri patērētājiem pieejami atbilstoši tiešā debeta shēmai.

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina atbilstību 1. un 2. punkta prasībām līdz 2010. gada 1. novembrim.

4. Neatkarīgi no 3. punkta, maksājumu pakalpojumu sniedzēji tajās dalībvalstīs, kuru valsts valūta nav euro, līdz 2014. gada 1. novembrim izpilda 1. un 2. punkta prasības attiecībā uz tiešā debeta darījumiem, kuri izteikti euro. Tomēr gadījumā, ja kādā no šīm dalībvalstīm euro kā valsts valūtu ievieš pirms 2013. gada 1. novembra, attiecīgās dalībvalsts maksājumu pakalpojumu sniedzēji izpilda 1. un 2. punkta prasības viena gada laikā no dienas, kad attiecīgā dalībvalsts pievienojusies euro zonai.

9. pants

Kompetentās iestādes

Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kuru pienākums ir nodrošināt šīs regulas ievērošanu.

Līdz 2010. gada 29. aprīlim dalībvalstis Komisijai paziņo par šīm kompetentajām iestādēm. Tās nekavējoties informē Komisiju par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz šīm iestādēm.

Dalībvalstis par kompetentajām iestādēm var izraudzīties jau esošās struktūras.

Dalībvalstis prasa kompetentajām iestādēm efektīvi uzraudzīt atbilstību šīs regulas prasībām un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo atbilstību.

10. pants

Sūdzību procedūras par iespējamiem šīs regulas pārkāpumiem

1. Dalībvalstis izstrādā procedūras, kuras ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājiem un citām ieinteresētām personām iesniegt kompetentajām iestādēm sūdzības par šīs regulas iespējamiem pārkāpumiem, ko pieļāvuši maksājumu pakalpojumu sniedzēji.

Šim nolūkam dalībvalstis var izmantot pašreizējās procedūras vai tās paplašināt.

2. Attiecīgā gadījumā, un neskarot tiesības celt tiesā prasību saskaņā ar procesuāliem attiecīgas valsts tiesību aktiem, kompetentās iestādes informē sūdzības iesniedzēju pusi par ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūrām, kuras izstrādātas saskaņā ar 11. pantu.

11. pants

Ārpustiesas sūdzību un pārsūdzības procedūras

1. Dalībvalstis ievieš atbilstošas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras, lai izšķirtu strīdus starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas radušies saistībā ar tiesībām un pienākumiem, kuri izriet no šīs regulas. Dalībvalstis šiem nolūkiem attiecīgā gadījumā izraugās jau esošas struktūras vai izveido jaunas struktūras.

2. Līdz 2010. gada 29. aprīlim dalībvalstis paziņo Komisijai par šīm struktūrām. Tās nekavējoties informē Komisiju par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz šīm struktūrām.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka šis pants attiecas vienīgi uz tiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kuri ir patērētāji vai mikrouzņēmumi. Šādā gadījumā dalībvalstis par to attiecīgi informē Komisiju.

12. pants

Pārrobežu sadarbība

Dažādo dalībvalstu kompetentās iestādes un struktūras, kas atbildīgas par 9. un 11. pantā minētajām ārpustiesas sūdzību un pārsūdzības procedūrām, aktīvi un bez kavēšanās sadarbojas, risinot pārrobežu strīdus. Dalībvalstis nodrošina, ka notiek šāda sadarbība.

13. pants

Sankcijas

Neskarot 17. pantu, dalībvalstis līdz 2010. gada 1. jūnijam pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas

pārkāpumiem, un veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka tās tiek piemērotas. Šādas sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis par šiem noteikumiem paziņo Komisijai vēlākais līdz 2010. gada 29. oktobrim un nekavējoties informē to par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas skar minētos noteikumus.

14. pants

Piemērošana valūtām, kas nav euro

1. Dalībvalsts, kuras valūta nav euro un kuras nolemj šīs regulas piemērošanu, izņemot 6., 7. un 8. pantu, attiecībā uz savu valsts valūtu, attiecīgi informē Komisiju. Šo paziņojumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Šīs regulas paplašinātā piemērošana stājas spēkā 14 dienu laikā pēc šādas publikācijas.

2. Dalībvalsts, kuras valūta nav euro un kura nolemj paplašināt 6., 7. vai 8. pantu vai jebkādas šo pantu kombinācijas piemērošanu uz savu valsts valūtu, attiecīgi informē Komisiju par šo lēmumu. Paziņojumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētā 6., 7. vai 8. panta darbības jomas paplašināšana stājas spēkā 14 dienu laikā pēc šādas publikācijas.

3. Dalībvalstīm, kuras 2009. gada 29. oktobrī jau ir izpildījušas paziņošanas procedūru saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2560/2001 9. pantu, neprasa iesniegt šā panta 1. punktā minēto paziņojumu.

15. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2011. gada 31. oktobrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai ziņojumu par to, cik piemēroti būtu atcelt valstīs noteiktās prasības sniegt informāciju par maksājumiem. Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu.

2. Līdz 2012. gada 31. oktobrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumu. Šajā ziņojumā jo īpaši iekļauj ziņas:

a) par IBAN numuru un BIC kodu izmantošanu saistībā ar maksājumu automatizāciju;

b) par 3. panta 1. punktā minētās maksimālās robežas piemērošanu; un

c) par tirgus norisēm saistībā ar 6., 7. un 8. panta piemērošanu.

*16. pants***Atcelšana**

Regulu (EK) Nr. 2560/2001 atceļ no 2009. gada 1. novembra.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

*17. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2009. gada 1. novembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 16. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. MALMSTRÖM
